

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Карлово, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Анна Г. Георгиева

при участието на секретаря Маргарита Ст. Тянчева
като разгледа докладваното от Анна Г. Георгиева Административно
наказателно дело № 20235320200494 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление № 23-0281-000645 от 19.07.2023 г. на
Началник група в ОД на МВР- Пловдив, РУ- Карлово, на Н. А. Е.К., ЕГН
*****, от гр. Б., ЖК „Сл.“ ***, вх.*, ет.*, ап.* са били наложени
административни наказания на основание чл.175 ал.1 т.4 от Закона за
движението по пътищата /ЗДвП/- глоба в размер на 200 лв., както и лишаване
от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.103 от
ЗДвП; на основание чл.179 ал.1 т.5 предлож.5 от ЗДвП- глоба в размер на 150
лв., за нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП; и на основание чл.183 ал.3 т.6 от ЗДвП-
глоба в размер на 30 лв., за нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП.

Недоволен от наказателното постановление е останал жалбоподателят и
чрез упълномощен процесуален представител го обжалва, като с жалбата
прави искане за отмяната му като незаконосъобразно и неправилно, излагайки
доводи само за нарушението по чл.103 от ЗДвП, за което е наложено
наказание на основание чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв.,
както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се
от адв. К., който поддържа жалбата. По същество пледира за отмяна на
атакуваното наказателно постановление като неправилно и
незаконосъобразно. Излага доводи, твърдейки че не е осъществено

нарушението по чл.103 от ЗДвП.

Органът, издал наказателното постановление, редовно призован, не изпраща представител. Взема становище за неоснователност на жалбата. Излага доводи за правилност и законосъобразност на атакуваното наказателно постановление като иска от съда същото да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намери за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана от съда е частично основателна.

След като обсъди събраните по делото гласни доказателства чрез показанията на разпитаните в качеството на свидетел полицейски служители С. И. като актосъставител, както и приобщените писмени доказателства- писмо за връчване на наказателно постановление, наказателно постановление № 23-0281-000645 от 19.07.2023 г., разписка за връчването му, АУАН серия GA № 883641/17.06.2023 г., преписка с УРИ № 281p-7830/13.06.2023 г., съдържаща два броя докладни записки, обяснения от жалбоподателя, обяснения от Р.Г., призовка, копие от СРМПС, копие от СУМПС, копие от СРМПС, копие от разрешение за пребиваване, докладна записка, сведение, справка за нарушител/водач, справка за собственост, заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., заповед № 8121К-3409/05.04.2023 г., заповед № 8121К-3410/05.04.2023 г., съдът намира за установено следното:

С АУАН серия GA № 883641/17.06.2023 г. оправомощено длъжностно лице- младши автоконтрольор при РУ- Карлово приел, че жалбоподателят К е осъществил нарушения на чл.103 от ЗДвП, чл.6 т.1 от ЗДвП и по чл.6 т.1 от ЗДвП, тъй като на 06.06.2023 г., по път I-6, км.239+400, между с. К. и с. Р., с посока на движение от изток на запад управлявал личния си лек автомобил „Алфа Ромео“ с рег. № ****, като водачът не спрял най- вдясно на платното за движение при подаден сигнал, включен специален режим на движение, светлинен и звуков сигнал от униформени служители с патрулен автомобил с опознавателни знаци „Полиция“, при което водачът увеличил скоростта си в посока запад и не позволил изпреварване от страна на патрулния автомобил, с което осуетил извършване на полицейска проверка. При управление зад него, на км.***+*** метра между с. К. и с. Р. водачът извършил маневра изпреварване в завой като нарушил маркировка „М1“, непрекъсната осова линия, като я пресича и с поведението си създава непосредствена опасност за останА.те участници в движението и реална предпоставка за ПТП. Същата маневра водачът извършил и в с. Р., ул. „*****“ до *** като отново създал реална опасност и предпоставка за ПТП, след което автомобила и водача били следвани до проход „К.“ на път I-6 между с. Р. и гр. К., но автомобилът продължил движението си в посока запад. АУАН бил съставен по преписка 281p-7830 по описа на РУ- Карлово и на основание чл.188 ал.1 от ЗДвП.

Така съставения АУАН бил връчен на жалбоподателя на 17.06.2023 г., който заявил, че има възражения по констатациите в него.

Въз основа на така съставения АУАН, на 19.07.2023 г. оправомощено длъжностно лице издало атакуваното наказателно постановление, с което при идентични с акта обстоятелства по нарушенията, дата и място на извършване, на жалбоподателя били наложени административни наказания на основание чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.103 от ЗДвП; на основание чл.179 ал.1 т.5 предлож.5 от ЗДвП- глоба в размер на 150 лв., за нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП; и на основание чл.183 ал.3 т.6 от ЗДвП- глоба в размер на 30 лв., за нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП.

Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 14.08.2023 г., а жалбата срещу него- депозирана на 16.08.2023 г.

Съгласно дадените на 17.06.2023 г. обяснения от жалбоподателя К по преписка с УРИ № 281р-7830/13.06.2023 г., същият е заявил, че на процесната дата- 05.06.2023 г. е предоставил собствения си лек автомобил марка „Алфа“, модел „Ромео“ с рег. № **** на Р.Р.Г. от гр. Б..

В обяснения от 13.06.2023 г. Р.Р.Г. заявил, че не познава Н. А. Е. и не е вземал никога и по никакъв повод лекия му автомобил с рег. № ****. Заявил е, че свидетелството му за управление на МПС е било отнето от месец януари 2023 г., поради което изобщо не е управлявал МПС.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

Административно- наказателната отговорност на жалбоподателя като собственик на лек автомобил марка "Алфа Ромео" с рег. **** е правилно ангажирана на основание чл.188 ал.1 от ЗДвП, доколкото не е ясно и категорично установено от събраните данни по водената проверка лицето, което е управлявало посоченото МПС на процесната дата.

Прието е със съставения АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление, че жалбоподателят е осъществил нарушение на чл.103 от ЗДвП, съгласно която разпоредба „При подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания“. Надлежните сигнали за спиране на водач на МПС са уредени в чл.170 ал.3 от ЗДвП, съгласно която разпоредба „При спиране на пътно превозно средство за проверка или за оказване на съдействие служителят от органите за контрол подава своевременно ясен сигнал със стоп-палка. През нощта сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина. Униформен полицаи може да спира пътните превозни

средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет“. Съгласно чл.207 от Правилника за прилагане на ЗДвП, сигнал за спиране от движещ се полицейски автомобил се подава чрез постоянно светещ или мигащ надпис „Полиция-Спри!“.

От събраните по делото доказателства се установява, че управлявайки патрулния полицейски автомобил след собствения автомобил на К, с цел извършване на проверка е бил подаден светлинен и звуков сигнал от патрулния автомобил с опознавателен знак „Полиция“. Така подаденият сигнал обаче не представлява надлежно подаден сигнал за спиране, а обозначава полицейския автомобил като такъв със специален режим на движение. При подаване на такъв сигнал, за водачите на моторни превозни средства възникват задълженията, произтичащи от нормата на чл.104 ал.1 от ЗДвП, а именно: "При приближаване на моторно превозно средство със специален режим на движение водачите на останА.те пътни превозни средства са длъжни да освободят достатъчно място на пътното платно, а при необходимост и да спрат, за да осигурят безпрепятствено преминаване както на сигнА.зиращото, така и на съпровожданите от него превозни средства“. Описаните в АУАН и атакуваното наказателно постановление обстоятелства съответстват на фактическия състав именно на нарушение по чл.104 ал.1 от ЗДвП. В съдържанието им е ясно описано, че на процесната дата и място по отношение на водача на процесното МПС е бил подаден светлинен и звуков сигнал, обозначаващ включен специален режим на движение на патрулен автомобил с надпис „Полиция“, с който сигнал водачът на МПС не се е съобразил и не е спрял най-вдясно на платното за движение, а продължил движението си в посока на запад, увеличавайки скоростта си и не позволявайки на патрулния автомобил да го изпревари, с което е възпрепятствал извършване на полицейска проверка. Посоченото нарушение на разпоредбата на чл.104 ал.1 от ЗДвП е наказуемо по силата на чл.179 ал.1 т.6 от ЗДвП, съгласно която разпоредба „който не осигури път за безпрепятствено преминаване на превозно средство, сигнА.зиращо със специален звуков и специален светлинен сигнал, или на съпровожданите от него превозни средства, се наказва с глоба от 150 лева.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че следва да приложи

разпоредбата на чл.63 ал.1 т.7 от ЗАНН, съгласно която "Съдът изменя акта по чл.58д и когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението". В конкретния случай фактическото обвинение остава същото, като кръгът от релевантните факти, описани в наказателното постановление, не се променя и същите са предявени на наказаното лице по установения ред, като то е могло да упражни пълноценно правото си на защита по тях, а предвиденото наказание за нарушението по чл.104 ал.1 от ЗДвП /глоба в размер на 150 лв., съгласно чл.179 ал.1 т.6 от ЗДвП/ се явява по-леко от това по чл.103 от ЗДвП /глоба в размер на 200 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, съгласно чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП/. По изложените мотиви, съдът намира, че следва да измени наказателното постановление в частта му, с която на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.103 от ЗДвП, като преквА.фицира нарушението като такова по чл.104 ал.1 от ЗДвП, както и основанията за налагане на административното наказание- на основание чл.179 ал.1 т.6 от ЗДвП, като определи глоба във фиксирания размер от 150 лв. и отмени наложеното лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, тъй като за преквА.фицираното нарушение няма предвидено такова наказание.

По отношение нарушението на чл.6 т.1 пр.1 от ЗДвП, за което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл.179 ал.1 т.5 от ЗДвП- глоба в размер на 150 лева, съдът намира, че в съответната част на атакуваното наказателното постановление не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да налага неговата отмяна. Актът за установяване на административно нарушение относно посоченото нарушение съдържа всички изискуеми от чл.42 от ЗАНН реквизити, а наказателното постановление- тези по чл.57 от ЗАНН, издадени са в изискуемата от закона форма и от оправомощени длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност. Дадено е ясно, точно, обстойно и коректно описание на конкретното нарушение на чл.6 т.1 пр.3 от ЗДвП, и на обстоятелствата по неговото извършване, нА.це е посочване на датата и мястото на извършването му, правната квА.фикация на същото и приложимата санкционна норма, размерът на наложената санкция- глоба и лишаване от право да управлява МПС. ИндивидуА.зиран е нарушителят. Тъй като АУАН се явява редовен от процесуална страна, то същия се ползва и от презумптивна доказателствена сила, съобразно чл.189 ал.2 от ЗДвП относно обсъжданото нарушение. Отразените в него констатации касателно посоченото деяние се установяват

по безспорен и категоричен начин от приложените по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитания по делото свидетел И., които съдът намира за безпристрастно депозиран, без интерес от изхода на делото и пряко относими към предмета на делото. От събраните по делото доказателства се установява безспорно, че на 06.06.2023 г. по гл. път I-6, при км.235+600 метра при управление на МПС „Алфа Ромео“ с рег. № ****, водачът му е извършил маневра изпреварване в завой, нарушавайки пътна маркировка „М1“, непрекъснатата осова линия, пресичайки я, като с поведението си е създал непосредствена опасност за останА.те участници в движението и реална предпоставка за ПТП.

Съгласно чл.63 ал.2 т.1 от ППЗДвП при „Единична непрекъснатата линия“- М1 на пътните превозни средства е забранено да я застъпват и пресичат. Съгласно чл.6 т.1 пр.3 от ЗДвП участниците в движението са длъжни да съобразяват своето поведение с маркировката на пътя и правилата за движение. Съобразно чл.179 ал.1 т.5 от ЗДвП който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнА.зиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението се наказва с глоба в размер на 150 лева. Тъй като доказателствата по делото установяват по безспорен и категоричен начин, че водачът на процесния лек автомобил е извършил вмененото му във вина нарушение на чл.6 т.1 пр.3 от ЗДвП, като е създал непосредствена опасност за движението, то правилно и законосъобразно е санкциониран на основание чл.179 ал.1 т.5 от ЗДвП. Ето защо в посочената част атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Що се отнася до последното нарушение- по чл.6 т.1 пр.3 от ЗДвП, за което е наложено административно наказание на осн. чл.183 ал.3 т.6 от ЗДвП, съдът намира, че в тази част атакуваното наказателно постановление страда от процесуален порок, който накърнява съществено правото на защита на санкционираното лице, доколкото липсва идентичност между обстоятелствата по нарушението и посочената санкционна разпоредба. Така, в обстоятелствата е отбелязано, че втората, извършена маневра от водача на процесното МПС, в с. Р., на ул. „****“, изпреварване в завой и нарушаване на пътна маркировка „М1“ е създала реална опасност за участниците в движение и представлява предпоставка за ПТП. На жалбоподателя обаче е наложено наказание при хипотезата на чл.183 ал.3 т.6 от ЗДвП, съгласно която се наказва с глоба от 30 лв., водач който при неправилно изпреварване, не създава опасност за движението. При това положение, съдът намира за неясна волята на административно- наказващия орган относно визираната дейтелност на жалбоподателя, като посочената неяснота пречи на наказаното лице да разбере какво нарушение е извършил и за какво е наказан в конкретния случай. Посоченото обосновава извод за незаконосъобразност на посочената част от атакуваното наказателно постановление, поради което същото относно тази част следва да се отмени като незаконосъобразно.

С оглед резултата от делото и предвид направеното искането от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, следва да бъдат присъдени разноси, съобразно уважената част от жалбата, касаеща глоби в размер на общо 80 лв., от които 30 лв., явяващи се отменено наказание глоба по чл.183 ал.3 т.6 от ЗДвП и изменено наказание глоба от 200 лв. на 150 лв., т.е. 50 лв.,определено на основание чл.179 ал.1 т.6 от ЗДвП. Ето защо на жалбоподателя следва да се присъдят разноси в размер на 105,26 /сто и пет лева и двадесет и шест стотинки/ лв.

Поради изложените мотиви и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-0281-000645 от 19.07.2023 г. на Началник група в ОД на МВР- Пловдив, РУ- Карлово, в частта му с която на Н. А. Е.К., ЕГН *****, от гр. Б., ЖК „Сл.“ ***, вх.*, ет.*, ап.* е наложено административно наказание на основание чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.103 от ЗДвП, като преквА.фицира нарушението от такова по чл.103 от ЗДвП на нарушение по чл.104 ал.1 от ЗДвП, преквА.фицира и основаниято за налагане на административното наказание от чл.175 ал.1 т.4 от ЗДвП на чл.179 ал.1 т.6 от ЗДвП, като НАМАЛЯВА размера на глобата от 200 лева на 150 лева и ОТМЕНЯ наложеното наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-0281-000645 от 19.07.2023 г. на Началник група в ОД на МВР- Пловдив, РУ- Карлово, в частта му с която на Н. А. Е.К., ЕГН *****, от гр. Б., ЖК „Сл.“ ***, вх.*, ет.*, ап.* е наложено административно наказание на основание чл.179 ал.1 т.5 предлож.5 от ЗДвП- глоба в размер на 150 лв., за нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0281-000645 от 19.07.2023 г. на Началник група в ОД на МВР- Пловдив, РУ- Карлово, в частта му с която на Н. А. Е.К., ЕГН *****, от гр. Б., ЖК „Сл.“ ***, вх.*, ет.*, ап.* е наложено административно наказание на основание чл.183 ал.3 т.6 от ЗДвП- глоба в размер на 30 лв., за нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване от страните в четиринадесетдневен срок от съобщаването му пред Административен съд гр. Пловдив.

МТ

Съдия при Районен съд – Карлово: _____